

การดูแลตนเองทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจ การปฏิบัติเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจึงต้องมีแนวทางชัดเจน มีความน่าเชื่อถือ สามารถยืนยันเชิงวิทยาศาสตร์ และยืนยันได้ถึงผลลัพธ์ที่ดี การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับการดูแลตนเองในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรีระหว่างเดือนเมษายน ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยวิกฤตผู้ใหญ่ที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ จำนวน 45 คน และระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับการดูแลตนเองในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤต พัฒนาโดยกรรณิ์ สุวรรณฉาย และคณะ (2551) และ 2) แบบรวบรวมผลลัพธ์จากการดูแลตนเอง ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงระดับความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดแดง การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชีพ ได้แก่ ความดันเลือดแดงเฉลี่ย การเต้นของหัวใจ และการหายใจ การบาดเจ็บของเยื่อหุ้มหลอดลมจากการดูแลตนเอง และ ความไม่สุขสบายจากการดูแลตนเอง การศึกษาอิงกรอบแนวคิดการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิจัยด้านสุขภาพและการแพทย์แห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่า

1. อัตราการเปลี่ยนแปลงระดับความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดแดงเนื่องจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 24.66 และ 6.62 ตามลำดับ
2. อัตราการเปลี่ยนแปลงความดันเลือดแดงเฉลี่ยเนื่องจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 54.30 และ 25.08 ตามลำดับ
3. อัตราการเปลี่ยนแปลงการเต้นของหัวใจเนื่องจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 30.88 และ 19.08 ตามลำดับ
4. อัตราการเปลี่ยนแปลงการหายใจเนื่องจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 52.33 และ 38.00 ตามลำดับ
5. อัตราการบาดเจ็บของเยื่อหุ้มหลอดลมจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเท่ากับร้อยละ 12.64 และ 2.62 ตามลำดับ
6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความไม่สุขสบายจากการดูแลตนเองในกลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกตัวดีก่อนและระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ เท่ากับ 7.80 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.39) และ 6.33 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.12) ตามลำดับ

ผลการศึกษาครั้งนี้ยืนยันถึงผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับการดูแลตนเองในผู้ใหญ่ที่ใส่ท่อช่วยหายใจในหอผู้ป่วยวิกฤต โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ดังนั้นควรนำเสนอแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศนี้ต่อคณะผู้บริหารเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการดูแลอย่างต่อเนื่องต่อไป

Tracheal suctioning commonly yields adverse events among adults with an artificial airway. The practice applied to prevent the adverse effects must therefore be definite, reliable, scientifically proved good outcomes. This operational study aimed to study the effectiveness of implementing the Best Practice Guidelines (BPGs) for tracheal suctioning of adults with an artificial airway in intensive care unit of Banmi hospital, Lopburi during April-October 2009. The group of sample consisted of critically ill adult patients, 45 who were confined before implementing the BPGs and 32 who were confined during implementing the BPGs. The tools used in this study are 1) the BPGs for tracheal suctioning of adults with an artificial airway in intensive care unit developed by Kornrat Suwannachine and associate (2008) and 2) an outcome evaluation form consisting of alterations of pulse oximetric saturation (SpO_2); alterations of vital signs that included mean arterial pressure (MAP), heart rate (HR), and respiratory rate (RR); suction-induced tracheal trauma; and suction-induced discomfort score. The study was based on the clinical practice guidelines implementation framework of Australian National Health & Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data were analyzed using descriptive statistics.

The findings revealed that:

1. Alterations rate in SpO_2 due to tracheal suctioning among subjects before and during implementation of the BPGs were 24.66 and 6.62%, respectively.
2. Alterations rate in MAP due to tracheal suctioning among subjects before and during implementation of the BPGs were 54.30% and 25.08%, respectively.
3. Alterations rate in HR due to tracheal suctioning among subjects before and during implementation of the BPGs were 30.88% and 19.08%, respectively.
4. Alterations rate in RR due to tracheal suctioning among subjects before and during implementation of the BPGs were 52.33% and 38.00%, respectively.
5. Occurrence rate of suction-induced tracheal trauma among subjects before and during implementation of the BPGs were 12.64% and 2.62%, respectively.
6. Mean of suction-induced discomfort score of good conscious subjects before and during implementation of the BPGs were 7.80 (SD = 2.39) and 6.33 (SD = 2.12), respectively.

The findings of the study confirmed the outcomes of implementing the best practice guidelines for tracheal suctioning of adults with an artificial airway in intensive care unit of Banmi Hospital, Lopburi Province Therefore, the BPG should be proposed to the administrative committees for further utilizing in continuous quality improvement.